

мові, різnorodности звичаїв, обичаїв та стрів і надмірного розширення на згаданих областях як краєвих так і державних, становлять окрему, одноцільну і самостійну народність словянську.

Поза тою областю, заселеною в збитій масі руским народом, розсілись Русини в більшім або меншім числі в численних оселях між іншими народностями в сусідстві руских областей, а відтак і в досить далеко від руских областей віддалених оселях в європейській і азійській Росії, в Румунії, в З'єдинених Державах, в Канаді і Бразилії, де знов їх число доходить до 3 мільйонів, так що загальне число руского народу можна прийняти на 35,000.000.

Правда, що в отсій етнографічній області рускій поселились також і інші народности, як: Німці, Мадяри, Румуни (Волохи), Поляки, Москалі, Вірмени, Жиди і т. д., але в середних частинах сеї етнографічно-рускої області сягає руске населенє від 80—90%, а на краях сеї області оно все таки ще доходить до 50—70%.

І мимо того, що протягом кількох століть тубильче руске населенє наслідком переселень різних народностей було виставлене на різні тяжкі перевероти, все таки лишило ся оно, з виїмкою малих втрат на заході, в посіданю своїх етнографічних областей а роз-

ди тої культури були так сильні, що по овладі переважної частини руских князівств Литвою, та послідна прийняла враз з християнством і руску культуру, так що і сама Литва і литовська князівська династія зовсім зрусчилась, а руска мова заняла там місце двірської і урядової мови. Та наслідком пізнійшої злуки Литви а враз з нею і руских князівств з Польщею, стала Польща великою державою.

Помимо ненастанно голошеної толеранції в польській речипосполитій, стіснювано Русинів все більше і більше в їх політичних правах; мову руску усунено з уряду і публичного життя в користь польської, бож і саму власть королівську обмежували чим раз більше польські вельможі, котрих польський історик Шайноха зовсім слушно назвав „królewicząta“-ми (малими короликами) ізза їх надмірної бути.

Гнет релігійний, національний і соціальний руского народу, дав почин до довголітніх козацких війн, котрі заколибали речипосполитою польською у вї підвалинах. Рускому народови відобрано шляхту, вся она перейшла на обряд римо-католицкий і зовсім спольщилася, а задля того ще з більшим маловаженем відносили ся там до рускої, „хлопської народности“ („Bauernnation“).

Та помимо того всего прийшло з відро-

